

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke at behøve at anføre noget Yderligere til Begrundelse af dette Endringsforslag, end hvad der allerede under Sagens tidligere Behandling her i Salen er anført derfor. Da der ved 2den Behandling fremkom flere Udtalelser, som gik i samme Retning som mine, ansaae jeg det for rigtigt at bringe Spørgsmaalet særligt under Thingets Afgjørelse, ved at stille et Endringsforslag derom. Hvad der blev anført derfor af mig, var jo væsentligt det, at man ved at dele Udgiften mellem Forsørgelses- og Opholdscommunen vilde modarbejde den hensynsløse Hjemsendelse af Fattige. For Forsørgelsescommunens Vedkommende bliver det jo i og for sig temmelig ligegyldigt, om den faaer den ene Halvdeel af Udgiften refunderet af Amtsrepartitionsfonden eller af Opholdscommunen. Dog maa jeg bemærke, at der med Hensyn til den indenamts Transport vil blive en Forskjel, idet efter Udvalgets Forslag den indenamts Transport skal bæres alene af Forsørgelsescommunen, hvorimod den efter mit Forslag vil komme til at bæres af Forsørgelses- og Opholdscommunen med Halvdelen hver. Det følger imidlertid i mine Tanker af sig selv, at en saadan Udvikelse har været nødvendig; dersom man vil modvirke hensynsløs Hjemsendelse ved at paalægge Opholdscommunen en Deel af Udgiften, saa maa man paalægge den denne Udgift ligesaa vel ved de indenamts som ved de udenamts Transporter.

Ordføreren (Nielsen): Det har ved Udarbejdelsen af det Forslag, som Udvalget har stillet, været Udvalgets Formaal at faae en fast Fod at staae paa. Derfor valgte man den Fremgangsmaade med Hensyn til Forsendelsesmaaden, som nu foreligger i Lovforslaget, med Hensyn til hvilken man ikke har mødt nogen Modstand. Man søgte dernæst at vinde en fast Fod med Hensyn til Udbredelsen af Udgiften. Jeg kan i det Hele taget, troer jeg, i saa Henseende henholde mig til Betænkningen og til mine Udtalelser paa Udvalgets Begne ved Sagens anden Behandling. Udvalget strebte som sagt at vinde et fast Grundlag for Udbredelsen og troede i saa Henseende at finde et legalt og efter vore Forhold natur-

ligt Standpunkt ved at holde sig til Forsørgelsescommunernes Forpligtelse ligeoverfor deres Trængende. Jeg troer ogsaa, at der under Forhandlingerne ved Sagens anden Behandling har viist sig en Anerkjendelse af det Princip, i saa Henseende at vende sig til Forsørgelsescommunen. Naar der dog var Tale om en Fravigelse af dette Princip, saa var det fra Udvalgets Standpunkt alene begrundet paa Hensynet til Størrelsen af Byrden, til det muligt Trykkende deri for den mindre Commune. Derfor, men ogsaa kun derfor, gik man forsaavidt bort derfra, men ikke til nogen Uvedkommende; man gik til den, der meget vel kunde kaldes den Vedkommende, nemlig til Amtscommunen. Amtscommunen bestaaer jo nemlig ved samtlige Communer's Bidrag; man kunde godt tænke sig, at der i Amtscommunen var en særlig Fond til Afholdelse af alle slige Udgifter, til hvilken alle Communer bidroge. Det er imidlertid af mange Hensyn anseet for rigtigt at holde den særligt Forpligtede, som er Forsørgelsescommunen, i et særligt Forhold med Hensyn til Udbredelsen af disse Udgifter, og man har derfor, som anført, valgt at lade Amtet og Communen deeltage i et Votaforhold, for ikke at slappe den enkelte Communes Interesse. Dersom der med Hensyn til den Grad, hvori Amtscommunen burde komme den mindre Commune til Hjælp, havde viist sig forskellige Meninger, skulde Udvalget meget gjerne være gaaet ind paa en Forandring i saa Henseende, idet Størrelsen af et saadant Bidrag altid bliver en Skjønssag. Men dette er ikke skeet, der er ikke gjort Bemærkninger med Hensyn til Størrelsen. Naar derimod Indenrigsministeren nu har fremsat et Forslag, som gaaer ud paa en heel anden Udbredelsesmaade, saa har Udvalget troet ikke at kunne forlade det Standpunkt, hvorpaa det efter gjen- tagen og moden Overveelse har stillet sig, men maa derimod fastholde sit Forslag, som det maa ansee for det rette. Det er ganske vist, at det kunde være den Commune, paa hvem Byrden faldt, ligegyldigt, hvorfra den modtog Hjælpen, om den modtog den fra Amtscommunen eller fra en anden Commune. Dette Spørgsmaal skal jeg derfor lade staae hen. Men, naar den ærede Minister ved sit Forslag